

O Z V Ě Ň Y

OBČASNÍK SBORU EVANGELICKÉ CÍRKVE V RŮŽDCE A NA BYSTRČICE

A jak TY?

Jeden kazatel vyprávěl, že když ještě studoval, tak se před Vánoci sešli na pokoji jednoho studenta, aby se modlili. Náhodou tam zavítal student studující práva. A ptal se: „*O čempak si povídáte?*“ „*Inu o Vánocích a o milosti, které se lidem dostalo tím, že se samotný Bůh narodil jako člověk.*“ A právník na to: „*Vy tomu věříte, že Bůh se stal člověkem?*“ „*Samozřejmě, že věříme,*“ odpověděli sborem. „*Milí kamarádi,*“ pokračoval právník, „*jsem přesvědčen, že ve skutečnosti tomu moc nevěříte, že si svoji víru jenom namlouváte. Protože kdyby jste opravdu věřili, že Bůh sestoupil na zem jako člověk, kdybyste věřili, že On je tím světlem, tak by jste byli úplně jiní lidé. To světlo víry, které jak tvrdíte, že jste přijali, by ve vás muselo hořet a muselo by z vás sálat na druhé lidi.*“ Velmi jsem se tehdy styděl. Vždyť ten právník měl pravdu. Čím jsem se odlišoval od jiných lidí, když mé srdce ve mně nehořelo....

A já se ptám: *Hoříte pro Krista? Hořím já pro Krista?* Ne, asi ne. Ono hořet pro Krista nelze v závětrí, v němž bychom si dýchali na svá světélka slušnosti, ale znamená to, že něco ze sebe obětujeme. Např. se přestaneme štítit těch, kdo jsou v moci temnot, protože i Kristus se neštítel žádného hříšníka. Přestaneme se chlubit svojí slušností, svým vzděláním, svým postavením. Přestaneme žít v rezervaci spořádaných lidí, kteří snad světélkují svou slušností, ale doopravdické světlo to není....

Není to nic lehkého, protože i my, já zvláště, patříme k těm, co jsou často ve tmě, která teprve působením Krista musí ustoupit. Myslím totiž, že v hloubi duše všichni dobře známe ohniska vší duchovní bídy a tmy, která dnes ve světě je. Pouze to nechceme přiznat ani před sebou, natož před ostatními. Původ veškerého zla ve světě je totiž v nás. V našich srdcích. Kde jinde se rodí lakota, závist a zloba? – u souseda na poli?..... Kde jinde, než v našich srdcích, se rodí nepřátelství, hrubost a násilí....

- **Křesťanství** není to, když se bojíš démonů a ďábla, když si pro sebe vyprošuješ spasení od pekla a dalšího zla.

- **Křesťanství** není to, když se pokoušíš vymodlit si různé pozemské blaženosti.

- **Křesťanství** je to, když vyhlašují nelítostný boj svým neřestem a s horlivostí v sobě pěstují chybějící kladné vlastnosti.

- **Křesťanství** je to, když se celou svou bytostí vrháš na hledání Boha Otce s cílem podobat se mu co nejvíc.

J.K.

Přehled vánočních bohoslužeb a setkání

Neděle 20.12	10.00	Bohoslužby Růždka
	16.00	vánoční besídka
Středa 23.12	17.00	Betlémské světlo - Bystřička
Čtvrtek 24.12	20.00	Štědrovečerní zpívání - mládež
Pátek 25.12	8.30	Bohoslužby Bystřička + VP
	10.00	Bohoslužby Růždka + VP
Neděle 27.12	10.00	Bohoslužby Růždka
Čtvrtek 31.12	19.00	Silvestr Růždka
Pátek 1.1	8.30	Bohoslužby Bystřička + VP
	10.00	Bohoslužby Růždka + VP

Požehnání pro celé
Vánoční svátky i pro
vstup do Nového
roku: Milost našeho
Pána Ježíše Krista,
láska Boží a
přítomnost Ducha
Svatého se všemi
vámi. AMEN

Překvapení pro návštěvy

V rámci mládežnického programu v listopadu, se mládež rozhodla potěšit pár starších lidí ze sboru svou návštěvou, na kterou si připravila malé překvapení. Jeden pátek mládež obětovala přípravě krásného překvapení, ručně dělaných věnců na dveře. Mládežníci shromáždili různé skořápky od oříšků, sušených šipinek, pomerančů a jablíček a jiných malých drobností na výzdobu. Statní kluci obstarali smrkové větve. U přípravy si všichni pohráli a pobavili. Krásné výsledky můžete vidět buď na vašich dveřích či obrázku. :)

„V pátek 20.11. u nás proběhla netradiční mládež. Protože nás čekala návštěva k lidem, tak je slušnost, abychom jim něco přinesli. Napadlo nás, že vyrobíme adventní věnce. Nakoupily se pomůcky a na mládeži začala výroba. Věnce jsme si ozdobili i vyrobili sami a každý z nás se moc rád zapojil. Na to, že jsme to ve většině dělali poprvé, tak se nám to moc vydařilo! A hlavně půjdeme na návštěvu a dáme jim věc, do které jsme dali i kus sebe.“

Karolína Babicová

Poezie na pokračování

Co Hrabovští zažili, když Pozora zabili

(Událost z r. 1935)

K susedom šla na besedu
stará tetka z Ohrady,
tak po lehu – v jupce, v sukni,
žádnej na ní parády.

Byla by ho čímsi pácla,
taký naňho měla hněv,
hodně ju to zabořelo,
tekla jí aj z nohy krév.

A aby to uchránili,
před pracem a před špinů
dobře nohu namastili,
čertvů, dobrů husinu.

Ohlédla sa všade kole,
býl to taký její zvyk,
no a kolem obletoval
ten susedů černý psík

Vešla dále do chalupy –
hlas svůj zdvihla nemálo,
podivze sa – vaše psisko,
jak ňa tady užralo.

Šráky nohu omotali,
utáhli to věru dost.
dobře ju tak poléčili,
na psisko však měli zlost.

A když už tak blízko byla
u stavení – u rohu,
v tem ani sa nenadála,
psisko drap ju za nohu.

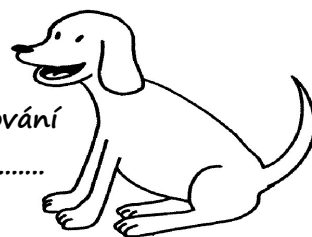
Nač to máte taků špatu,
zalepte to na hody,
lebo vás to pokeruci,
přivede aj do škody.

A tým končí první zpráva,
myslíte, že jediná?
Och né lidé – nemylte sa
Druhá tepru začíná....

Och, coby ťa čerti vzali,
ohlédá sa po holi,
Ale pes už nečekaja,
uháňá pryč do polí.

Když jim všechno pověděla,
do sytosti, do vůle,
tož hneť šráků natrhali,
z starej černej košule.

Pokračování
příště.....

Svatá noc

Svatá noc, krásná, tichá,
na andělských perutích
k nás jsi slétla v zemi hřícha,
blaho skrýváš v řadrech svých.
Boží syn se zrodil v jeslích,
duší štvaných, ve hřích kleslých
Spasitelem dal se dnes.

Svaté ticho! – Hoří světla
na nebi i na zemi.
Lidstvo, k němuž sláva slétla,
chválí Boha písněmi.
Boží dítě z duše hloubi
novým štěstím zaplesá:
v jesličkách se znovu snoubí
s hříšnou zemí nebesa!

Boží láska v jeslích volá
čeká jasnou odpověď, -
duše má již neodolá:
půjdu, ano půjdu hned!
Před Ježíšem, synem Božím
do prachu se skláním již,
v jeslíček jeho složím
každé břímě, starost, tíž.

Ó Pane dej...

*Ó Pane, dej, když tvoje ticho zpívá,
ať tichý jsem jak pěna mlčenlivá,
snem kolébaná nad mou hlubinou.*

*Kraj věčných hvězd, kam ani nedohlédnu,
kěz skrytou tůni prozáří až ke dnu,
než vody života mi uplynou.*

*Mé vědomí se ze tmy v březích hýbá;
necht' pluje sítinou jak čerstvá
ryba a uniká stínem v kouty tajemné.*

*A každý pohyb, veliký a plný,
ať k Tobě směřuje hrou drobné vlny
v níž moje nitro stoupá nade mne!*

Básničky z naší vesničky

*Těm k dobru slouží vše, kdož milují Tě
tu pravdu, Bože, nikdo nezmění,
chci bez pochyb Ti věřit jako dítě
a čekat, až se znovu rozední.*

*Hle, z přehorkých slz květy štěstí zkvětly
bolestí úsměv zpět byl vykoupen
a ač dny mé mně věnec z trní spleťly,
tím dražším jen víc byl vybroušen.*

*Vše mělo účel, i ty těžké rány,
každý ten úder v život měl svůj cíl,
i slzy mé mně byly poželánny
a duše rostla ze všech hořkých chvil.*

*Ne, nechci reptat, nechci proč se ptáti,
svůj život celý dávám v ruku Tvou,
z níž vděčně chci, co udělíš mi, bráti
zahanben, Pane, Tvoji dobrotou!*

Neznámá dívka z Valašska. 1952.

Zapůjčeno z archivu M. Bartoňové z Dolínek

Boží volání

(p. J. Šimek z Bystřičky)

Hospodin se dívá z nebe,
na své lidské stvoření,
miluje nás víc než sebe,
nabízí nám spasení.

Na cestu On chce nám svítit,
rady své k nám posílá,
snažte se pokání činit,
zachrání Vás milost má.

Vím, že ve tmě dál bloudíte,
nevíte, že lásky čas,
než e zítra probudíte,
nemusí tu býti zas.

Poslal jsem k Vám svého syna,
aby Vám byl oporou,
v nitru Vašem pusto, zima,
nese Vám on lásku mou.

Zotvírejte brány srdcí,
tvrdých jako skála,
aby láska nehynoucí,
provždy při Vás stála.

Vzepřete se Vaší pýše,
Vdobte se pokorou,
přijměte Pána Ježíše,
Vykoupil Vás smrtí svou.

Vánoce

Přátelé vy naši milí,
já vás vítám v tuto chvíli.
K naší milé slavnosti,
těší nás, že nejsme sami,
že jste přiši také s námi,
radovat se v tichosti.

Jsme sic malá drobotina,
avšak Pán Bůh svého syna
z lásky své i pro nás dal
a my velkou radost máme,
když na to dnes vzpomínáme,
že se Ježíš dítkem stal.

A tak ho tu slavit chceme,
I vás všechny k němu zveme,
Spojte hlas i srdce s námi,
Staňte se dnes dětičkami.

Kdo chce Bohu milým být,
Ten se musí pokořit,
On svou milost, dobře vím,
Dává dětem pokorným.

Od babičky Bartoňové

Jak se slaví Vánoce ve světě?

*Když se řeknou Vánoce, okamžitě si vybavíme ozdobený stromek, smaženého kapra, prskavky a zabalené dárky.
Jak se ale slaví za hranicemi?*

USA

Vánoce jsou společně s Dnem děkování pro Američany svátkem roku. Nejdůležitějším dnem vánočních svátků je 25. prosince. Toho rána děti rozbalují dárčky. Na sváteční tabuli nesmí chybět nadívaná křůta, bramborová kaše, sladké brambory, vařená kukuřice, červené zelí, nádivka, dýňová jídla, fazolové lusky, brusinkový kompot a spousta pečiva.

Německo

S prvním adventním dnem dostávají děti čokoládové kalendáře. Dalším poslem blížících se Vánoc je svatý Mikuláš. Ráno 6. prosince nechává v nablýskaných botičkách pro děti dárky. Když ovšem není s chováním děti spokojený, nasype do bot uhlí. O Štědrém dnu pak rozdává balíčky s překvapením také Weihnachtsmann - Vánoční muž se zrzavými vlasy a vousy.

Norsko

Víte, jak se jmenuje norský Ježíšek? Julenissen. V noci před Štědrým dnem mu děti dávají za okno miskou s ovesnou kaší, aby se posilnil na své daleké cestě po noční obloze. Ovesná kaše ostatně nechybí ani na štědrovečerním stole. Po koledách zpívaných doma u kamen a u ozdobeného stromčku, začínají všichni členové rodiny rozbalovat dárky.

Španělsko

K pravým španělským Vánocům patří zejména ovčí a kozí speciality a výborné dezerty. Po večeři, která se podává kolem desáté hodiny večer, dostanou děti dárky a o půlnoci nejmladší člen rodiny položí do jesliček rodinného betlému Ježíška. A jde se na půlnoční mši. Děti pak dostávají drobné dárky ještě také 6. ledna na Tři krále.

Francie

Vyčištěné boty na dárky musí mít děti ve Francii. Stavějí je večer 24. prosince ke křbu. A zatímco večeří, Pere Noël - Otec Vánoc - je pln překvapení. A co se servíruje při večeři? Kromě pečeného krocana s kaštanovou nádivkou nebo lanýžovou pastou to je le reveillon - pokrm z ústřic, klobásek, vína, pečené šunky, salátů, ovoce a sladkostí. A samozřejmě husí játra! Ta nesmějí chybět u žádné sváteční tabule.

Anglie

Vánoční svátky začínají rozsvícením adventní jedle jedním z členů královské rodiny na londýnském Trafalgar Square. V noci z 24. na 25. prosince přijíždí do domácností Santa Claus na saních tažených soby. Dovnitř se dostává komínem a křbem a dárky nechává v připravených červených ponožkách. Ke slavnostní večeři zasedají Angličané až 25. večer.

Itálie

Samotné vánoční svátky v Itálii začínají až na Boží hod vánoční, po známém papežově požehnání Urbi et orbi. Samotný vánoční čas začíná už 8. prosince. Končí 6. ledna na svátek Tři králů, kdy také přichází komínem čarodějnice Befana a hodným dětem naděljuje dárky do připravených ponožek. Ty zlobivé se od ní dočkají jen uhlí. 24. prosinec je v Itálii ve znamení návštěv přátel a po večeři děti obvykle dostanou jen malé dárky. Druhý den ovšem na slavnostní tabuli zpravidla nechybí pečené jehně nebo krocen.

Finsko

Vánoční oslavy naplno propukají 24. prosince v poledne, kdy byl podle dávné tradice v bývalém hlavním městě Turku vyhlášen vánoční mír. K adventním tradicím patří podvečerní rodinné bohoslužby, návštěvy hřbitova a zapálení svíčky zemřelým příbuzným. A kromě zpívání koled a hraní her také společná návštěva sauny. Tradičním štědrovečerním jídlem je ryba. Po večeři zazvoní zvoneček a dárky rozdává Joulu Pukki, kterému vydatně pomáhají pidimužici. Říká se, že když nějaké děti hodně zlobí, pidimužici je odnesou do svého ledového království.